

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพถ่ายเชิงศิลปะปะติดภาพเรื่อง“ความต้องการที่เกินพอดีของมนุษย์”

FINE ART PHOTOGRAPHY BY PHOTOMONTAGE TECHNIQUE “ HUMAN NEED...”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

ภาพถ่ายเชิงศิลป์ปะติดภาพ ชุด “ความต้องการที่เกินพอดีของมนุษย์”
FINE ART PHOTOGRAPHY BY PHOTOMONTAGE TECHNIQUE
“HUMAN NEED...”

นายรมย์ศิลป์ สุขประเสริฐ
Mr.ROMESILP SOOKPRASERT

ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... พงษ์เทพ หนานชัยบุตร วันที่ 5 ๖๗๖ 254๙

(อาจารย์พิทักษ์ หนานชัยบุตร)

หัวหน้าภาควิชา..... ศ.ดร. รักใหม่ วันที่ 5 1๒.๐. 49

(อาจารย์รัศมี รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพเชิงศิลป์ปะติดภาพเรื่อง“ความต้องการที่เกินพอดีของมนุษย์” FINE ART PHOTOGRAPHY BY PHOTOMONTAGE TECHNIQUE “HUMAN NEED...”
ชื่อ	นายรมย์ศิลป์ สุขประเสริฐ
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2548
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์พิงักษณ์ ทนันทชัยบุตร

บทคัดย่อ

งานภาพถ่ายเชิงศิลป์ เป็นงานแขนงหนึ่งทางศิลปะ โดยการนำมุมมองและความคิดของผู้ถ่ายภาพทอดออกมาเป็นงานภาพถ่ายซึ่งการสร้างสรรค์งานมีเทคนิคต่างๆ เพื่อที่จะใช้สื่อสาร และมีวิธีหนึ่งที่มีศิลปินจำนวนมากมักได้ทำกัน คือเทคนิค Photomontage เป็นการตัดปะ การใช้ภาพสร้างเรื่องราวและสถานการณ์ขึ้นมาใหม่เพื่อให้ตรงกับจินตนาการและความคิดในการที่จะสื่อสารภาพออกมาจากตัวศิลปินเอง อาจแทรกแง่มุมที่ดูขบขัน และศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ได้เลือกการทำงาน Photomontage ในลัทธิศิลปะ Dadaism มาใช้ เพื่อรองรับแนวความคิดเป็นหัวข้อสำคัญ โดยทำการถ่ายภาพและตัดปะ เรื่องราวของแง่มุมในเรื่องกврบริ โภคนิยม การประชดประชันผลกระทบที่เกิดขึ้นมาจากการใช้สอย ความฟุ้งเฟ้อ โดยไม่ยั้งคิดว่าผลกระทบที่ตามมา นั้นอาจเป็นหายนะที่ทุกคนในสังคมคาดไม่ถึง และการที่เลือก Photomontage เพราะความโดดเด่นในการสื่อความหมายรูปแบบและรวมไปถึงการศึกษาแนวคิดของลัทธิทางศิลปะ Dadaism แล้วนำข้อมูลต่างๆมาวิเคราะห์ และนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์และเกิดความน่าสนใจในงาน Photomontage

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพันธ์ การถ่ายภาพเชิงศิลปะประติมากรรม เรื่อง “ความต้องการที่เกินพอดีของมนุษย์” ในระยะการทำงานมานี้ได้สำเร็จลงด้วยความสมบูรณ์นั้น บุคคลรอบข้างข้าพเจ้านั้นล้วนมีความสำคัญ และให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้าด้วยไมตรีจิตอันดีงาม ทำให้ข้าพเจ้าสามารถมีพลังและแรงขับเคลื่อนของชีวิต ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณทุกท่านด้วยใจจริง

- นาย วิรัตน์ สุขประเสริฐ และ นาง ฉิมกมล สุขประเสริฐ และ นาย สมิต สุขประเสริฐ
 - อาจารย์ พิชัยพันธ์ ทนันทชัยบุตร ที่ให้คำปรึกษาและมุมมองที่น่าทึ่งอย่างยิ่ง และคณาจารย์ทุกท่าน
 - นาย กอบศักดิ์(ฐิระวิชญ์) ล้อเลิศรัตนะ, นาย พงษ์จักร ขุนอ่อน สำหรับความเข้าใจและความรัก
 - นาย ยุทธพงษ์ บุญญาภิสิทธิ์, นาย พิชาย สุจริตสาธิต, นาย กฤตยศ พงษ์เจริญ ที่ให้ความปรารถนาดีเสมอมา
 - นาย อนุภาส เปรมานูวัตติ, นาย อธิวัฒน์ ธรรมสงคราม, นาย พัทธภูมิ โค๊ะเส็น, นาย อรรถพร มุกสิกโปดก
 - นางสาว ปาริชาติ จาตุรวิทย์ สำหรับแรงผลักดันบางอย่างต่อชีวิต
 - นาย ปิยะรัฐ ไกรหาร, มนต์ชัย ศรีศฤงคารกุล, นายสาธิต เจริญยิ่ง, กับความดีงามตลอดมา
 - สตูดิโอและกลุ่ม D I E (Do It Experimental) และวงดนตรี กุส
 - เหล่าเพื่อน โรงเรียน วัดบวรนิเวศ รุ่น 102 ปี
 - และทุกๆท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ข้าพเจ้ามิได้เอ่ยนาม
- และสุดท้ายนี้ข้าพเจ้านาย รมย์ศิลป์ สุขประเสริฐ ขออวยพรขออนุญพระศรีรัตนะ ไตร ขอให้ทุกท่านมีความสุขอันล้นพ้น และมีความทุกข์อันเบาบาง ด้วยความรักและเคารพอย่างสูง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญ (ต่อ)	ง
สารบัญภาพ	จ
บทที่	
1 บทนำ	
ความสำคัญและที่มา	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตของงาน	3
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	3
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4
2 เอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ประวัติความเป็นมาของ PHOTOMONTAGE	5
2.2 ข้อมูลศิลปินและงาน Photomontage ของ Dadaism	6
2.2.1 Raoul hausmann	6
2.2.2 John Heartfield	7
2.2.3 Kurt Schwiters	8
2.3 ข้อมูลและบทสัมภาษณ์ ของศิลปิน Photomontage ในปัจจุบัน Sean Hillen	9
2.3.1 Sean Hillen งานชุด “newry gargarin”	9
2.3.2 บทสัมภาษณ์ About Seán Hillen โดย Sean Hillen	12
2.3.3 บทวิเคราะห์ The Photo-Montages of Sean Hillen	14
2.3.4 บทสรุปของศิลปิน Sean Hillen	21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	
3	ขั้นตอนวิธีการดำเนินงาน 22
3.1	การรวบรวมแนวความคิดและเป้าหมาย 22
3.2	การรวบรวมข้อมูลเพื่อทำงานแบบร่าง 23
3.3	การทำกรทดลองการจัดวางรูปภาพ 25
3.4	ภาพแบบร่างและแนวความคิด 26
3.4.1	แนวความคิดภาพแบบร่างที่ 1 26
3.4.2	แนวความคิดภาพแบบร่างที่ 2 27
3.4.3	แนวความคิดภาพแบบร่างที่ 3 28
3.4.4	แนวความคิดภาพแบบร่างที่ 4 29
3.4.5	แนวความคิดภาพแบบร่างที่ 5 30
3.4.6	แนวความคิดภาพแบบร่างที่ 6 31
3.5	สิ่งที่นำมาใช้ในผลงานศิลปนิพนธ์..... 31
4	ผลงานจริง 32
4.1	ภาพผลงานจริง 32
4.1.1	ภาพผลงานจริงภาพที่ 1 32
4.1.2	ภาพผลงานจริงภาพที่ 2 33
4.1.3	ภาพผลงานจริงภาพที่ 3 34
4.1.4	ภาพผลงานจริงภาพที่ 4 35
4.1.5	ภาพผลงานจริงภาพที่ 5 36
4.1.6	ภาพผลงานจริงภาพที่ 6 37
5	สรุปและเสนอแนะ 38
	บรรณานุกรม 39
	ประวัติผู้แต่ง 40
	ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

บทที่	ภาพ	หน้า
2.1	ภาพประวัติความเป็นมาของ Photomontage	5
2.2	ภาพถ่ายศิลปินในลัทธิ Dada	6-8
2.3	ภาพบทวิเคราะห์ศิลปิน Sean Hillen	10-21
2.4	ภาพผลการทดลอง	23-25
2.5	ภาพร่างที่ 1-6	26-31
2.6	ภาพศิลปินนิพนธ์ภาพที่ 1	32
2.7	ภาพศิลปินนิพนธ์ภาพที่ 2	33
2.8	ภาพศิลปินนิพนธ์ภาพที่ 3	34
2.9	ภาพศิลปินนิพนธ์ภาพที่ 4	35
2.10	ภาพศิลปินนิพนธ์ภาพที่ 5	36
2.11	ภาพศิลปินนิพนธ์ภาพที่ 6	37

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มา

จากการที่ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตเติบโตอยู่ในเมืองหลวงมาตั้งแต่กำเนิดจนถึงปัจจุบัน ได้พบเห็นการพัฒนาหลายสิ่งหลายอย่างที่แปรเปลี่ยนไปของสิ่งแวดล้อมต่างๆรอบตัว ทำให้ตั้งข้อสงสัยกับสิ่งเหล่านั้น โดยมีทั้งที่ตนเองชอบและรู้สึกที่ไม่ค่อยพอใจนักกับการพัฒนาและการอุปโภคบริโภคเหล่านี้ จึงอยากที่จะนำมาเสนอผ่านมุมมองของภาพถ่ายตามที่เข้าใจและรู้สึกสมควร

นำเสนอความคัดแย้งที่เกิดขึ้นในเมืองสังคม โดยมีเหตุผลต่างๆเป็นตัวแปร ยกตัวอย่างเช่น ความต้องการที่เกินพอดีของบุคคลบางกลุ่ม การอุปโภคบริโภคการเอาโรคเอาเปรียบซึ่งกันและกัน สิ่งแวดล้อมที่เกิดปัญหา โดยผ่านความจริงที่นำเสนอจากการถ่ายภาพและใส่จินตนาการด้วยการใช้การปะติดภาพ

วัตถุประสงค์

เมืองและทุกสังคมที่มีการอุปโลกและบริโลกเป็นปัจจัยหลักและปัจจัยนี้เองที่ทำให้เกิดผลกระทบและปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมตามมามากมาย สร้างความเดือดร้อนแก่ มนุษย์ ประเทศชาติ บ้านเมืองและโลกมนุษย์

ศึกษางานและแนวความคิด ของการทำงาน โดยใช้เทคนิค Photomontage และความคิดของ ศิลปะลัทธิ Dadaism มาใช้เรื่องมุมมองที่มีต่อสังคม เพื่อหาขอบเขตของภาพที่จะนำเสนอ ออกมา ในทฤษฎีศิลปะที่เป็นแง่ลบ และศึกษาศิลปินที่ทำงาน Photomontage ในปัจจุบัน คือ Sean Hillen

เหตุผลต่างๆที่กล่าวมาจะถูกการนำเสนอผ่านความเข้าใจและรู้สึกกับสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นการให้ผู้อื่น ได้รับรู้และตั้งคำถามและศึกษา

- แนวความคิดของศิลปะลัทธิ ดาดา ,มุมมองความคิดที่แสดงจากงาน Photomontage
- ขอบเขตต่างๆ ในการสร้างสรรค์งาน
- ขั้นตอนการทำงานและทฤษฎีของช่างภาพ Sean Hillen

ขอบเขตของงาน

ภาพถ่ายขาวดำโดยใช้เทคนิคของ Photo Montage คือการปะติดภาพเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว ตามที่ต้องการจะนำเสนอ ใช้กล้อง 135 มม. และกล้อง 120 นำมาใช้ในขั้นตอนการอัดขาวยขาวดำ แล้วนำมาตัดโดยใช้เทคนิคการตัดเช่น มีด กรรไกร การฉีกด้วยมือ และนำมาปะติดรูปภาพออกมาสำเร็จ

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. เพื่อศึกษาศิลปินที่เกี่ยวข้องกับงาน Photo Montage รวมไปถึงแนวคิดของลัทธินี้ Dadaism
2. ศึกษาศิลปินเกี่ยวกับ Photo Montage คือ Sean Hillen ในเรื่องมุมมองและองค์ประกอบภาพรวมถึงแนวความคิดต่างๆ
3. ถ่ายภาพ และวาดภาพ เพื่อเป็นแบบร่าง
4. ทดลองเกี่ยวกับการจัดภาพแบบ
5. ถ่ายจริงตามแบบที่ร่างไว้
6. ขั้นตอนอัดและปะติด เป็นภาพสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ศึกษาแนวความคิดจากศิลปินในลัทธิ Dadaism และศึกษาศิลปินที่ทำงานประเภท Photomontage ในอดีตและปัจจุบัน เพื่อตอบสนองชิ้นงานของ ข้าพเจ้าให้เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์งาน

2.1 ประวัติความเป็นมาของเทคนิค PHOTOMONTAGE

จุดเริ่มต้นของ” Photo montage” เกิดในยุคหลังสงคราม โลกครั้งที่ 1 โดยเป็นศิลปินกลุ่ม Dada ที่อาศัยอยู่ที่กรุงเบอร์ลิน ที่นั่นมีการโต้เถียงเสมอในการใช้คำ “Photomontage” ซึ่งความหมายของคำว่า “Montage” เป็นคำในภาษาเยอรมันซึ่งแปลว่า “ทำชิ้นส่วนต่างๆให้เหมาะสมโดยวิศวกร” จึงเป็นปัญหาซึ่งความหมายของมัน หนึ่งในสมาชิกของกลุ่มศิลปิน และวรรณกรรมของยุโรป ที่ค้นหาความจริงแท้โดยการล้มล้างรูปแบบดั้งเดิมของวัฒนธรรมและสุนทรียศาสตร์ หรือ กลุ่ม Dada จึงได้เกิดเป็นรูปแบบ ศิลปะใหม่ และต้องการชื่อใหม่ เพื่อบอกลักษณะที่ไม่ใช่ ภาพแบบ Collage ในแบบมีมิติ ซึ่งจากแนวคิดนั้นทำให้เกิดผลงาน แบบ Montage การรวบรวมรูปภาพหรือเอาวัตถุหลากหลายที่ต่างกันทางด้าน กายภาพ และนำมารวมกันเพื่อสร้างรูปภาพที่มีส่วนประกอบของรูปทรงต่างๆ ให้แตกต่างจากความเป็นจริง เป็นการสร้างรูปภาพรวมถึงสร้างพื้นผิวขึ้นมาใหม่ มากกว่าการสร้างรูปทรงใหม่ตามแบบ Collage โดยอาจมีการมาจัดปิดซ้อนกันอาจมีพื้นหลังเหลื่อมล้ำกันได้

ภาพที่ 2.1 ภาพผลงาน Photomontage ของ John Heartfield

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลศิลปินและงาน Photomontage ของ Dadaism

2.2.1 Raoul Hausmann

Raoul Hausmann เป็นสมาชิก ของกลุ่ม dada เบอร์ลิน และRaoul Hausmannก็เป็นแรงขับของ กลุ่มด้วย Raoul Hausmann มีความสามารถมาก Raoul Hausmann ได้ทดลองงานเขอะมากทั้งด้าน ภาพถ่าย งานเขียนภาพ กวี นักร้องแบบแฟชัน และยังทำหนังสือเล็กๆและทำสำนักพิมพ์เอง งาน สิ่งพิมพ์ของ Raoul มีอิทธิพลมาก และ Raoul Hausmann ได้เรียกร้องและเป็นตัวตั้งตัวตีในการ สร้างงาน “Photomontage” โดยงานที่ใช้พื้นฐานในแง่ ปรัชญาเป็นหลัก ในการเริ่มทำงานยุค แรกๆ และRaoul Hausmann ได้แสดงงานที่ เมือง Zurich ทำให้ผู้คนในขนาดนั้นตกใจอย่างมากจน ทำให้ “Photomontage” เป็นที่กล่าวถึง

ในบทความของ Raoul Hausmann คำนิยามของ Raoul Hausmann เหมือนแจ่มที่ทรงพลัง คือ “การเปรียบเทียบทั้งด้าน โครงสร้างและรูปทรงและมิติ ความหยาบของพื้นผิวที่ปะทะความ ราบเรียบ รูปถ่ายขนาดใกล้ ลักษณะการทำงานที่ใช้ทางเทคนิคเป็นหลัก และหลักเหตุผลต้อง เป็นไปอย่างเท่าเทียมกันและคำนึงถึงความสมบูรณ์สมดุล และเวลานั้นจะเป็นตัวก่อเกิดของ สิ่งมีชีวิต” ทำให้ Raoul Hausmann เป็นบุคคลที่ทำงาน Montage ที่มีผลงานชั้นเลิศ และRaoulยัง กล่าวไว้ว่า “งานของ Photomontage เปรียบเหมือนการเป็นวิศวกร และงานนั้นก็เปรียบกับงาน ก่อสร้าง และศิลปะต้องมั่นคงเพื่อแลกเปลี่ยนกับการปฏิวัติ”¹

ภาพที่ 2.2 ภาพผลงาน Raoul Hausmann เป็นยุคแรกของ Photomontage

¹ [www.CutAndPaste.com\(05/11/2005\)](http://www.CutAndPaste.com(05/11/2005))

2.2.2 John Heartfield

John Heartfield อยู่ในกลุ่ม dada เบอร์ลิน แนวคิดของ John Heartfield คิดความคิดที่ต่อต้านการดำเนินงานทั้งหมดของการเมืองของพรรค นาซี ของชาวเยอรมัน อย่างไรก็ตาม John ได้ดำเนินงานศิลปะในรูปแบบ Montage John Heartfield ได้ทดลองงานโดยใช้การตัดหนังสือพิมพ์และภาพถ่ายของศิลปินในกลุ่ม Dada ของตนเองและผลิตงานต้นแบบ ของรูปภาพที่ใช้แทน กลุ่มศิลปิน dada และได้ออกแบบใบประกาศต่างของกลุ่มอีกด้วย

ซึ่ง John Heartfield ไม่เคยที่จะกลัวในการสื่อสารถึงความน่ากลัวของสงครามโลกครั้งที่ 1 แรกเริ่ม John Heartfield และพี่ชาย คือ Wieland Heartfield ได้จัดสำนักพิมพ์ที่ชื่อ Malik-verlag และทำงานออกแบบใบปลิวโฆษณาชวนเชื่อต่างๆ ในรูปแบบที่รุนแรงของ John งานที่เป็นที่ยอมรับที่สุดของ John Heartfield คือ สื่อของหนังสือพิมพ์ และดำเนินจนกระทั่ง ปี 1933 เมื่อศิลปินได้รับการกวาดล้างของพรรค นาซี จึงต้องหลบหนีไป สำหรับ John Heartfield ต่อมาได้รวบรวมภาพถ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นทางการเมือง และผลิตงานชิ้นใหม่ขึ้นมา แต่ออกมาในแบบใช้ข้อความน้อยที่สุด แต่สื่อออกมาด้วยเทคนิค ความปรานีทางรูปภาพมากกว่า และต่อมา John Heartfield นำงานมาทำในแบบภาพยนตร์

ภาพที่ 2.3 ภาพผลงานที่มีอิทธิพลต่อแนวคิดของ ลัทธิ Dadaism โดย John Heartfield

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 Kurt Schwiters

Kurt Schwiters ได้สร้างงานศิลปะที่เป็นอิทธิพลของการ “Collage” ที่อยู่ในยุคของ dada Kurt อาศัยอยู่ที่เมือง ฮัน โนเวอร์ และมุมมองที่ Kurt ได้รับ อิทธิพลทางการเมืองไม่ได้มาจาก กลุ่ม Dada แต่เป็นการกระตุ้นของทางการเมือง และ Kurt Schwiters ได้อยู่ในกลุ่มปฏิวัติของกลุ่มคนชั้นกลาง ในสมัยนั้น ทำให้เค้าได้ เกิดมุมมองของตัวเองคือ โครงสร้างแบบ “Merz” ซึ่ง Kurt ได้ใช้เรียกแทน ชื่อของผลงานและตนเอง โดยการนำวัสดุมาใช้จากหนังสือพิมพ์เช่นกัน แต่แนวคิดคือ ไม่ได้เน้นทางการเมือง ซึ่งเป็นเพราะ Kurt ไม่ยอมรับในกลุ่ม Dada แต่เน้นด้านความเป็นจริงมากกว่าการชวนเชื่อในแบบ Dada และสื่อถึงความงมงายทำให้ไม่ยากที่จะเข้าใจงานของ Kurt เอง และศูนย์กลางของแนวคิดของ Kurt เองคือ บ้านที่อาศัยอยู่ และต่อมา Kurt ได้เริ่มงานจากนำทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัว ตั้งแต่ผ้า ไม้ และอื่นๆมาใช้ในงานของ Kurt

ภาพที่ 2.4 ภาพผลงานของ Kurt Schwitters เป็นงานในแบบ Merz

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3. ข้อมูลและบทสัมภาษณ์ ของศิลปิน Photomontage ในปัจจุบัน Sean Hillen

2.3.1 Sean hillen งานชุด “newry gargarin”

Sean Hillen ใช้เวลา 8 ปีในการอาศัยอยู่ในเมือง Newry เพื่อสร้างผลงาน montage เป็นเรื่องของสงครามในประเทศไอร์แลนด์เหนือ และเขาได้กล่าวถึงสถานการณ์ที่เลวร้าย ในช่วงเวลานั้น ซึ่งเป็นผลงานที่น่าประหลาดใจเพราะเขาใช้เวลาถึง 8 ปีในการสร้างงานชุดยาวของเขา ที่มีชื่อว่า “newry gargarin” งานได้บ่งบอกถึงมุมมองของโลกที่สกปรกเลอะเทอะวุ่นวาย ออกมาในวิสัยทัศน์ของ Sean Hillen ในมุมมองคนทั่วไปได้เห็นว่า Sean Hillen เป็นช่างภาพที่มีความมานะและมากไป ด้วยการใช้ชีวิตต่างๆในการทำงาน ข้อมูลที่ Sean Hillen ชอบใช้คือ postcard เนื่องจากมันได้บ่งบอกถึงวัฒนธรรมทั้งความโรแมนติก ของสถานที่นั้น และนำรูปที่เห็นในเหตุการณ์ปัจจุบันในขนาดนั้นมาใช้รวมกัน ทำให้มองเห็นทั้งโลกที่แท้จริงและความงามได้พร้อมกัน เทคนิคของ Sean Hillen ไม่ใช่แค่ถ่ายภาพแต่รวมถึง การใช้อุปกรณ์ต่างๆ เช่น มีดผ่าตัด, เครื่องจุลทัศน์ และเพื่อให้ความตั้งใจของ Sean Hillen ใน Photomontage ในการวางองค์ประกอบนั้นในเฟรมเป็นส่วนสำคัญ และก็ไม่ตั้งใจให้มันดูง่าย เขาต้องการให้คนเห็นว่าสิ่งที่ Sean Hillen ทำมาเหล่านั้นไม่ใช่แค่การหยิบมาใช้

2.6 ภาพต้นแบบของผลงานชื่อชุดภาพ “idea for a new town I”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ภาพผลงาน ชื่อชุด London Newry

จากรูปต้นแบบจะเห็นได้ว่าแนวคิดที่ได้กล่าวมาข้างต้นของการทำงานของ Sean Hillen ทั้งเรื่องมุมมองความเชื่อมโยงของความเป็นจริงและสภาพสถานที่อีกที่หนึ่งที่มีความสัมพันธ์ในเหตุการณ์ในสงคราม "ไอร์แลนด์เหนือ" กับประเทศ อังกฤษ สาเหตุของสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 ประวัติผลงานและตัวศิลปิน, About Seán Hillen

โดย Sean Hillen www.seanhillen.com, summer 2001

“รูปภาพเก่าๆที่สร้างขึ้นในช่วง 1983-1993 รูปภาพพวกนี้ขึ้นอยู่กับภาพถ่ายสารคดีใน north irland เรื่องนี้เกี่ยวกับ ความขัดแย้งในตอนเหนือ ผมเกิดและโตที่ newry เป็นเมืองเล็กที่วุ่นวายในบางครั้ง ในช่วงบริเวณตะเข็บชายแดนเหนือ ซึ่งสามารถพบเห็นได้ในตอนบนของภาพ “Gr. Pyramids” ที่แล้วยิ่งกว่าคำว่าปัญหา

“ในปี 1982 ผมได้เรียนและอยู่ที่ลอนดอน เดินทางกลับไม่บ่อยบ่อยนัก เพื่อไปถ่ายรูปงานของผม และศึกษาที่ London college of printing เกี่ยวกับสื่อ และต่อมาศึกษาที่ Slade School of Fine Art”

“ในปี 1993 ผมได้ย้ายไปที่ Dublin งานส่วนที่สองคือ Irandist ทำขึ้นเมื่อปี 1994 – 1997 และในบางส่วนเพื่อตอบสนองความรุนแรงและหนีให้พ้นจากสงคราม ดังนั้นผมจึงทำงานเพื่อความปลดปล่อยและระบายสิ่งต่างๆ เหมือนกับที่เคยพูดว่า รูปภาพเต็มไปด้วยความรักไม่ใช่ความหยาบ กระด้าง และยังใช้อุปกรณ์ที่บริสุทธิ์ คือ ปรอทชนิดขาว, นิตยสารและอื่นๆ และเหตุผลนี้ฉันมักจะเรียกมันว่า Collage มากกว่า Montage”

“ผมได้ช่วยการทำงานให้กับสื่อหลายประเภทนอกจาก Collage ผมยังได้ทำงานเกี่ยวกับ งานประติมากรรมและใน ตอนนั้นผมยังทำงานประติมากรรมสาธารณะอยู่ รวมทั้งในสมัยยังเรียนอยู่ที่ Slade ผมได้ทำงานเกี่ยวกับวิดีโอและการแสดงออกทางด้านร่างกาย Performance Work เมื่อในบางโอกาสผมจะรับงานที่เกี่ยวกับการทำเวที, ออกแบบสิ่งพิมพ์ และ มิวสิควิดีโอเล็กน้อยรวมทั้งทำหัวข้อกราฟฟิคของทีวี ผมได้ออกแบบและสร้างอุปกรณ์เอฟเฟ็คต่างๆในโรงละคร ผมยังได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์ฝึกสอนในโรงเรียนศิลปะ สำหรับงาน “Photo montage” ถ้าพูดถึงช่วงแรกของงาน ผมว่าผม โชคดีที่มีแรงผลักดัน เพื่อที่จะทำ Photomontage วัสดุในรูปภาพที่ผมถ่ายและ ความสำคัญเหล่านั้นทำให้มันลงตัวอย่างที่สุดในเรื่องเกี่ยวกับการเมือง จริงๆแล้วในความดั้งเดิมผมชอบถ่ายรูปที่ชัดเจนไม่เค็มแค้นอะไร สำหรับงานนิทรรศการศิลปะ(Fine Art)ของผม ผมได้เริ่มตัดปะเข้าไปในภาพเล็กๆน้อย สุดท้ายแล้วผมจึงถ่ายรูปเพื่อที่จะนำไปใช้ใน Photomontage”

“ผมอยากพูดว่าภาพถ่ายแบบ Security Forces ในความจริงมันผิดกฎ ทุกคนไม่สนับสนุน หลายครั้งที่ผมถูกอาจารย์ซักจน บ่อยครั้งทำเป็นเข้าใจ ในงานเก่าๆที่เคยถูกห้ามไว้ไม่ให้แสดงที่ลอนดอน สองครั้งด้วยกัน คนทั่วไปชอบมากและเข้าใจเหมือนกับว่ามีเหตุผลแสดงให้เข้าใจ ถ้าเป็นเช่นนั้นสิ่งที่ผมหวังไว้ก็ได้เป็นที่พบเห็นออกมา งานของได้ถูกตีพิมพ์ออกมาในหนังสือที่ดีที่สุดคือ Photographic และขึ้นในปกของ Creative camera และ ‘Royal Photographic Journal’ โดยยังมีบางพิพิธภัณฑ์ได้ซื้อผลงานบางส่วน ไปติดอย่างถาวร ผมมีความรู้สึกสนใจนิดๆ เกี่ยวกับการโต้แย้งของศิลปะ ที่ว่าการที่รู้มากกว่าคนดูและบอกเขาว่าเป็นอย่างไร ผมอยากเวลานี้มน้ำความคิดของผม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และการถ่ายทอดเพื่อให้ทุกอย่างกว้างกว่านั้น ในcollage ที่ยังไม่เสร็จกลับเป็นแนวคิดเพื่อที่จะให้ คนเห็นว่ามันเป็นมาอย่างไร และให้คนได้แย้งกัน ผมเชื่อว่า มันเป็นการทดลองที่ใช้ความคิดและ ได้รับการผจญภัย ผักผ่อนความคิดมากกว่าที่จะเอางานมาใส่หัวคุณ กระบวนการเหล่านี้ เพื่อที่จะให้ แน่นนอนและให้คุณหัวเราะมีส่วนร่วมในงานของผม เพื่อให้รู้ว่าบางครั้งในคุณรู้สึกตื่นตาตื่นใจนั่นคือสิ่ง ที่ผมภูมิใจ และแน่นอนบางครั้งเป็นความคลอกกับชีวิตจริงที่สร้างขึ้นและเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่ เราไม่สามารถเห็นได้ บางครั้งการพูดสองความคิดเห็นก็ไม่จำเป็นต้องโต้แย้งกัน”

“งานส่วนตัวที่ข้าพเจ้าชื่นชอบมักจะเป็นงานที่ออกแนวคลอกอย่างเอาจริงเอาจัง เช่นงานของ Jonathon Swift ถึง Flann O'Brien ถึง Kevin MacAleer งานลัทธิศาสดา และ John Heartfield- นักจิตวิทยา Robert Anton Wilson. ผมเชื่อว่าคงจะมีความจริงบางอย่างที่เป็นเรื่องตลก และสามารถ เป็นแก่นของความจริงได้ ผมยังจำได้ว่ามีคำอ้างจาก Oscar Wilde ที่ว่าเส้นที่กั้นอยู่ระหว่างความจริง นั้นจะมีด้านที่คนต่างคิดว่าถูกต้องกับอีกคนที่ไม่ใช่ผมกลับคิดว่านั่นก็เป็นสิ่งที่ถูกเหมือนกัน มีคำ อ้างของ Walter Benjamin ที่ว่าการบีบแครงของกระบังลมกำหนดให้มีโอกาสที่จะทำให้จิตวิญญาณ ของเราบีบแครงได้ ผมยังชอบพวกที่เคร่งลัทธิศิลปะเพราะทำให้มองเห็นว่าพวกเขาแบกรับการ โคน ลงโทษตลอดเวลา จาก El Greco ถึง Stanley Spencer - Pasolini - Patrick Pye ฉันทยังจำคำกล่าวของ Duchamp ได้ว่า เขาสร้างงานศิลปะแบบขั้นประถมเพื่อที่จะผลิตเพลลีนไปกับมัน และสร้างความ เชื่อให้แก่คนรุ่นหลังด้วย”

“สิ่งที่แน่นอนคือ ผมเป็นคนมีพื้นฐานมาจากศิลปะแบบจิตรกรรมและอยากจะทำให้ผู้คนที่ได้พบ เห็นมันแล้วนำไปตีความต่อ ถ้าจะถามว่าเพราะเหตุใด สิ่งที่ผมต้องการจริงๆ ในตอนจะจบ คือได้สร้างงานที่เป็นศิลปะแบบศิลปะคืองานที่สามารถให้บางสิ่งบางอย่างได้กับคุณ”

“มีหลายงานในช่วงต้นๆที่สามารถเห็นได้ว่าธุรกิจส่งผลอย่างมีพลังต่อคนมองให้แยกระหว่าง งานศิลปะกับกรอบรูปต่างๆเหล่านั้นหรืออย่างไรก็ตามมันก็ยังที่จะเกี่ยวพันกันอยู่ดี นี่คือสิ่งที่ทำให้ คิดผมอยู่กับอุบายในช่วงหลังและคิดได้ว่าเราควรจะทำตามสัญญาตามสัญญา คือจะผมใช้เลนส์ที่ ค่อนข้างกว้างสำหรับภาพที่ใกล้ซึ่งหมายความว่าจำเป็นที่จะต้องเข้าใกล้ๆ ถึงแม้ว่ามันจะไม่จริงแต่ ผมก็ยังจะถ่ายมัน และได้ภาพ perspective ที่จัดว่าเยื้องในภาพ ซึ่งมันดูไม่ต่างจากเวลาที่นำมาผสม กับภาพ perspectiveต่างๆ และที่คล้ายกันคือชอบใช้เลนส์ไกล Telescope ถ่ายภาพที่อยู่สูงหรือมุม เสย (ซึ่งโดยลึกลับแล้วฉันไม่ค่อยชอบความสูง) และนั่นก็คือมุมที่ผมตั้งชื่อว่า “มุมรถไฟเหาะ” roller-coaster perspective”

“เกี่ยวกับประเทศไอร์แลนด์ เริ่มต้นผมคิดว่าภาพของไอร์แลนด์คือการปนเปของความขบขัน ไม่ว่าไอร์แลนด์จะดูเจริญรุ่งเรืองแต่นั้นมันก็มาจากการพัฒนาของความสว่างและป่าเถื่อน ผมมักเรียกมันว่า อนุสาวรีย์ที่เก่าแก่ของไอร์แลนด์ และเคลื่อนย้ายจากทั่วโลกนำมาสู่วิวัฒนาการของประเทศแห่งนี้ ดังนั้นฉันจึงกลับไปพร้อมกับความกังวลเล็กน้อยแต่มันก็เป็นคำอนุญาตให้ใช้จินตนาการที่น่ายินดี สิ่งเหล่านั้นทำให้ผมคิดได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นที่ไหนในโลกความคิดเกี่ยวกับไอร์แลนด์ก็จะผุดขึ้นมาอยู่ดี เหมือนครั้งหนึ่งที่อยู่ในห้องครัวที่อังกฤษแล้วมีเพลงลอยมาว่า “หากเรายังมีประเทศไอร์แลนด์ที่เก่าแก่อยู่ที่นี่” มักจะมีภัยวิบัติหรือมหันตภัยในการความก้าวหน้าที่ต่างๆ แล้วก็ยังมีสิ่งประหลาดแบบเงิบๆระหว่างที่ผู้คนต่างๆกำลังทำงานกัน และผมว่าพวกคุณจะเพลิดเพลินกับการมองสิ่งเหล่านี้”²

2.3.3 บทวิเคราะห์ The Photo-Montages of Sean Hillen John M Farrel โดย Circa Art Journal, Summer 1996

ภูมิศาสตร์ หรือ ความฝัน สะท้อนการปิดกั้นสิ่งที่จับต้องได้ บ่อยครั้งคือความทรงจำ วิวัฒนาการ และการกระตุ้นทุกอย่างเกี่ยวกับสิ่งที่หลบซ่อน คล้ายๆ กับห้องที่ถูกเปิดซึ่งอยู่บนเฉลียงที่ไม่คุ้นตา แล้วทำให้พบเจอกับความยิ่งใหญ่ของป่าไม้ที่ไม่เคยรู้จัก แม่น้ำลำธาร สายลม ที่แปลกประหลาดไหลพัดพา รวมกันไปสู่ที่ที่หนึ่ง และผู้คนเหล่านั้นที่ได้เห็นกันในความฝัน

Sean เป็นคนที่เข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับ Photo montage Sean มักจะพูดให้ฟังอย่างเสมอเกี่ยวกับสถานที่ที่ลึกลับเหล่านั้น ที่ซึ่งเราไม่สามารถพบได้ในชีวิตประจำวันแต่สิ่งเหล่านั้นกลับชัดเจนและสว่างอยู่ในจิตใต้สำนึกที่ต่างๆของเรา รวมทั้งกระตุ้นคະขยในการเล่าเรื่องนั้นอยู่เรื่อยไป Sean มักขโมยภาพเหล่านั้นที่เกิดขึ้นทีละน้อยๆ ในความฝันอันใหญ่โต

การตรวจสอบอย่างผิวเผิน สามารถนำไปเจอสิ่งเล็กๆ อีกหลายสิ่งได้มากกว่าเลือกที่จะฉลาดและลึกลับข้างกายต่างในชีวิต บทสรุปจำเป็นที่จะต้องมีการพิจารณาแล้วจากบางส่วนที่ได้มีการต่อต้านเกิดขึ้นบ้างหรือไม่ก็เกิดขึ้นจากตัดเตือนสิ่งเหล่านั้นที่สะสมไว้แล้วผสมผสานภาพส่วนต่างๆ ให้เป็นภาพเดี่ยว อย่างเปิดเผย และตรงไปตรงมา การขาดความสามารถที่จะรวบรวมพื้นที่ที่ลึกลับและสถานที่ในความฝันของตัวคนที่เพิ่มขึ้น

² www.seanhillen .com(11/12/2005) ตั้งแต่หน้า 12-14ในบทที่ 2.3.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณสมบัติของประเทศไอร์แลนด์ในมุมมองของ Sean อยากจะพูด แต่ประเทศไอร์แลนด์ เป็นภาพที่อยู่ในจินตนาการของ Sean คือสถานที่ที่เปิดและปิดของความสัมพันธ์ ที่ซึ่งผู้คนต่างตกลงใจที่จะสร้างความมั่นใจ โดยการสวดมนต์และยื่นกรานต่อประเทศไอร์แลนด์ ซึ่งถึงแม้ว่าประเทศจะมีร่างกาย, รูปทรงธรรมชาติ และภูมิศาสตร์ที่จำกัด กลับกลับแสดงให้เห็นในสิ่งที่เป็เหมือนแรงที่เร่งเร้าดีที่สุดเท่าที่เคยรู้จัก ซึ่ง โครงสร้างของทิวทัศน์เหล่านั้น และมุมมองของการมองเห็นไม่สามารถลบล้างความจริงได้ ในความฝันต่างๆ ที่เราจำได้คงไม่มีครั้งไหนที่จะมีพีรามิดอยู่ที่เมืองเคอริงฟอร์ด Pyramid of Carlingford แต่สภาพที่แท้จริงเหล่านี้ไม่สามารถหยุดการจินตนาการต่างๆของเราได้ว่าสามารถที่จะเกิดมีพีรามิดผุดขึ้นมาเป็นได้ หรือนั่นมักจะทำให้เราสงสัยกับสิ่งที่ Sean สร้างขึ้น มันเป็นคำกล่าวของ MacLuhan ที่กล่าวว่า แผนที่โลกไม่ใช่สถานที่ แต่สำหรับ Sean มันดูเหมือนจะเป็นมุมมองที่ลุดค้ำเข้าไปอีก “คือ Sean พูดว่า สถานที่ก็ล้วนไม่ใช่สถานที่”³ สถานที่เกิดจากการ “Cut out and pop up”⁴ ในภาพของโลกที่ไร้ความหวัง โลกที่เวลาและความหมายของมันคือ สิ่งที่ผสมปนเป เชื่อมโยงไปมา ซ้ำไปซ้ำมา

ภาพที่ 2.7 ในชุด Irelantis ชื่อ Pyramid of Carlingford

³ www.irelantis.com(11/11/2005)

ในงานคั่นๆของ Sean ที่ชื่อ London and Newry หลอมรวมกลายมาเป็นชื่อที่ว่า LondonNewry และนี่คือสิ่งที่อธิบายได้ชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับ newry มีการอยู่ ณ ปัจจุบันของ The Virgin Mary at new grahe newry ,Tara หรือแม่แต่ Temple bar เหมือนมีการเล่นอุบายในสถานการณ์นั้น แต่มันทำให้กลายเป็นภาพที่คมชัดขึ้นของการไม่หยุดยั้งที่จะทำให้ไม่คิดต่อจากรูปภาพ The Virgin Mary ว่าเราบูชาพระแม่มารี หรือสิ่งต่างๆรอบข้างกายสิ่งไหนมากกว่ากัน

ภาพที่ 2.8 ภาพ “The Virgin Mary at new grahe Newry , Tara”

นี่คงไม่เกี่ยวกับศาสนศาสตร์ของ Balltimore Catechism มันกลับทำให้Sean มุ่งตรงและเข้าใกล้ศาสนศาสตร์ของ The X'filed หรือเป็นเรื่องที่ลับ ก็เป็นได้ หรือเป็นสุสานของการกลับมาในอีก1000ปีที่พระเยซูคริสต์จะกลับมาปกครองโลก นี่กล่าวได้ว่าเป็นสิ่งที่เขื่อนเขื่อนอย่างน่าอัศจรรย์ของความเชื่อสมัยโบราณและปรัชญาธรรมชาติสมัยใหม่ซึ่งในท้ายที่สุดงานของ Sean ,มีการทำให้เกิดความน่าสนใจและเป็นที่ยอมรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.9 ภาพในงานชุด Newry Gagalin

ในวินาทีที่เรียบง่ายบวกกับความเพี้ยนคือตำนานของมนุษย์อวกาศชาวไอริช Newry Gagarin สมัยเด็ก Sean ได้จินตนาการความฝันว่าเพียงได้ค่อยๆ ลอยขึ้นและบินอย่าง โฉบเฉี่ยวออกนอกหน้าต่างห้องนอน และ Newry Gagarin คือคนที่มาเยี่ยมเกาะที่มีเสน่ห์ของ Irelandis. ความเงิบหงัดของ Sean มักจะทำให้เกิดการอุปมาอุปไมยในแง่ความคิดส่วนตัวของ Sean กล่าวได้ว่าเทพเจ้าในจักรวาลนี้ Gagarin มีความสำคัญมากกว่า พระแม่มารี

เคยมีคำกล่าวของภาษาเป็นสเปนที่พูดว่า สิ่งจำเป็นในชีวิตมีมากมายหลายอย่าง อนุสาวรีย์ที่ได้สร้างขึ้น โดย Sean นำเสนอภาพของไอร์แลนด์ โดยมีความหมายเกี่ยวข้องกับเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของโลก ดูเหมือนว่าจะเป็นผลงานที่น่าขันและเฉฉวน การสมมุติโดยการชั่งน้ำหนักเหตุผลต่างๆ กลับนำไปสู่สิ่งที่ลวงตาและยากที่จะสรุปได้ ถึงแม้ว่าความสวยงามของ The Pallestra of Sliabh Gullion และ Dun Laoghaire from the Theatre of Delos, Sandycove จะเป็นທີ່ได้รับความยอมรับ สี่ที่เจ็ดจ้ำอย่างน่ากลัว คล้ายๆกับงานประเภท Kitsch ที่คลาสสิก ของ John Hinde ความอ่อนหวานและการใส่ใจในการปฏิบัติงานซึ่งดูเหมือนจะเป็นที่รักของจอห์นถูกถ่ายทอดออกมาดูเหมือนเป็นเรื่องตลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลง 71317 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 ชื่อภาพ horse racing on liffey

“The Great Eruption viewed form The Liffey” และ “Horse Racing near The Ruins of Stephen’s Green” ได้หยิบยื่นคำทำนายให้ในแต่ละมุมมองของพวกเราในแต่ละบุคคล สำหรับ Sean Hillen ไอร์แลนด์คือ “Sean คิดว่าภาพโรงงานในไอร์แลนด์คือสิ่งที่เราไม่สามารถจับต้องได้ และถูกทำให้ดูดีเพราะการโฆษณาชวนเชื่อ โดยมีการผสมกัน” Sean คิดว่า พวกเขาสามารถค้นพบวิธีการนำเสนอสิ่งที่มีค่าของชาติในสถานการณ์ที่บีบบังคับเพื่อให้ต้องเลือก อีกทั้งการสร้างรูปเคารพบูชาต่างๆดูคล้ายเหมือนกับการสร้างภาพของพระผู้เป็นเจ้า แลทำให้กลับกลายเป็นธุรกิจที่น่าอันตรายได้ ซึ่งไม่อาจแน่ใจได้ว่าชาวไอร์แลนด์อาศัยอยู่นั้นมีสถานภาพที่ไม่มั่นคงเสถียร บางทีสิ่งเหล่านี้สามารถเกิดได้ในทุกๆที่เนื่องจากการล้นออกของในคำความหมายโดยสิ่งเหล่านั้นได้เกิดการโต้แย้งและมีการเข้าใจที่พลิกแพลงเกิดขึ้น

⁴ www.SeanHillen.com(10/12/2005)

ภาพที่ 2.11 ภาพที่พูดถึงเกี่ยวกับการทำนายเรื่องภัยพิบัติ ในภาพที่ชื่อว่า “Horse Racing near The Ruins of Stephen’s Green”

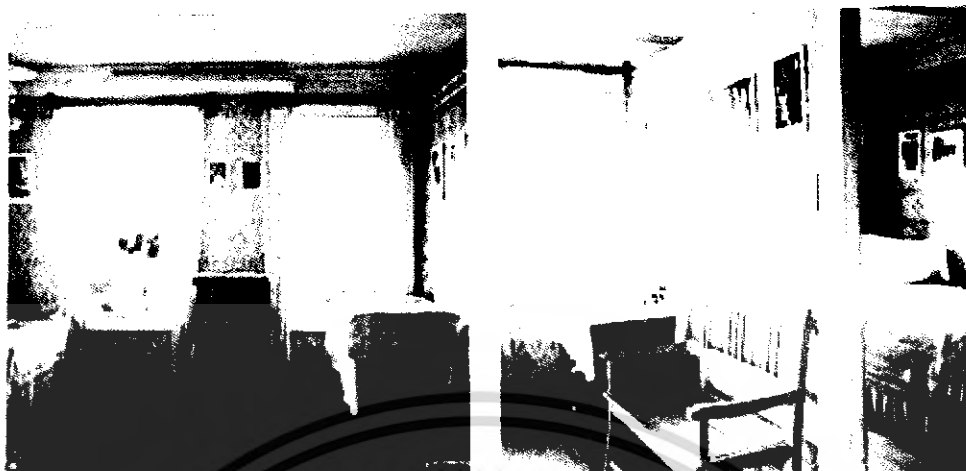
นี่คือการนำเสนอภาพที่ดีและก่อให้เกิดสิ่งกระตุ้นต่างๆเกิดขึ้น Sean Hillen คือคนหนึ่งที่ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาความเป็นมนุษย์ของยุคสมัยใหม่ งานของ Sean ทำให้เกิดการไตร่ตรองมากขึ้น ในขณะที่เรากำลังมุ่งดูเพื่อที่จะอุทิศและเข้าใจในความชอบของ Sean Hillen ซึ่งได้นำเสนองานต่างๆผ่านเทคนิคที่ได้มีการสร้างขึ้นและขึ้นชอบกับความมั่นใจในมุมมองที่หรูหรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 ชื่อภาพ the colosseum of cork

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.13 ชื่อภาพ Gagarin room

2.3.4 บทสรุปของศิลปิน Sean Hillean

Sean Hillean ศิลปินที่รู้สึกไม่ค่อยพอใจกับประเทศบ้านเกิด(ไอร์แลนด์)นัก Sean Hillean พยายามจะหลีกเลี่ยงสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในประเทศแห่งนี้ย้ายไปศึกษาต่างประเทศอังกฤษ แต่ความพยายามเหล่านั้นกลับทำให้ความทรงจำเกี่ยวกับไอร์แลนด์ผุดขึ้นเรื่อยๆ Sean Hillean คิดว่าการพัฒนาของไอร์แลนด์นั้นไม่ได้มาจากความศิวิลอย่างเดียวกแต่มีการผสมของความดิบเถื่อนอยู่ด้วย ด้วยเหตุนี้ Sean Hillean จึงเริ่มคิดและสร้างภาพด้วยจินตนาการต่างๆ โดยมีภูมิประเทศที่จำกัดของไอร์แลนด์เป็นแรงกระตุ้น สิ่งที่เกิดจากจินตนาการถูกถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของการปะติดภาพโดยใช้เทคนิคของการถ่ายภาพและใส่การประชดประชันเข้าไปในงาน เพื่อต้องการที่กล่าวถึงเรื่องบ้านเมืองในเชิงขบขัน

2.3.5 สิ่งที่น่าสนใจในผลงานศิลปินพันธ์

จากบทวิเคราะห์และบทสรุปที่ข้าพเจ้าได้ศึกษามานั้นสามารถนำมาใช้ในงานศิลปินพันธ์

- มุมมองที่พูดถึงการประชดประชันในความเป็นจริงที่เจอกับสังคม
- ขั้นตอนการทำงานต่างๆเช่น การคิดและการจัดวางองค์ประกอบศิลป์
- วิธีเล่าเรื่องด้วยภาพและความหมายที่มีต่อสถานที่ในภาพต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 การรวบรวมแนวความคิดและเป้าหมาย

ข้าพเจ้าได้ศึกษารูปแบบและผลงาน และข้อมูลต่างๆของกระบวนการทำ Photomontage เป็นการใช้เทคนิคเพื่อเล่าเรื่อง โดยการปะติด ข้าพเจ้านำมาใช้เป็นเทคนิค เพื่อนำมารองรับแนวความคิดในหัวข้อ “ ความต้องการที่เกินพอดีของมนุษย์ ” ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเมืองหรือที่ที่เจริญทางวัตถุ โดยมีเหตุผลต่างๆเป็นค้ำประกัน ยกตัว อย่างเช่น ความต้องการที่เกินพอดีของบุคคลบางกลุ่ม ความต้องการที่เกินการจำเป็น ในการบริ โภคก่อให้เกิดผลกระทบและปัญหาต่างๆตามมามากมาย ตัวอย่างในปัจจุบันการบริ โภคเป็นปัจจัยในการดำรงชีพผู้คน ได้ให้ความสำคัญ หลงใหลในวัฒนธรรมการบริ โภค ความฟุ้งเฟ้อ ความหรูหราทางสังคม ความทันสมัย ซึ่งข้าพเจ้าได้พบเห็นในปัจจุบันทำให้ข้าพเจ้าเห็นว่าสิ่งการบริ โภคเหล่านั้นมีความเลวร้ายซ่อนอยู่หลังการกระทำ ผลที่เกิดขึ้นคือความสกปรก สิ่งโสโครก ปฏิภูม มลภาวะ น้ำเน่าเสีย ซึ่งไม่มีใครสนใจ เปรียบกับว่าทุกคนได้หลงลืมสิ่งปฏิภูมเหล่านั้น แล้วหลงใหลกับสิ่งที่ตอบสนองรสนิยมในตัวเอง จนลืมว่าสิ่งที่ตอบสนองนั้นเมื่อหมดค่าลง สิ่งเหล่านั้นจะกลับมาทำร้ายทุกคนในสังคม ทำให้ข้าพเจ้าเกิดจุดประสงค์ที่จะ ประชดประชัน ผู้คนในสังคมแห่งความฟุ้งเฟ้อและบ้าคลั่งในการบริ โภคนิยม ข้าพเจ้าได้นำเทคนิค Photomontage เพื่อสื่อถึงเหตุการณ์และสถานที่ที่แตกต่างกันนำมาสร้างภาพใหม่ ในความคิดจินตนาการของข้าพเจ้าและจินตนาการนั้นก็เกิดขึ้นจากรื่องราวความเป็นจริงในสังคมและความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้าเองในเชิงขบขัน

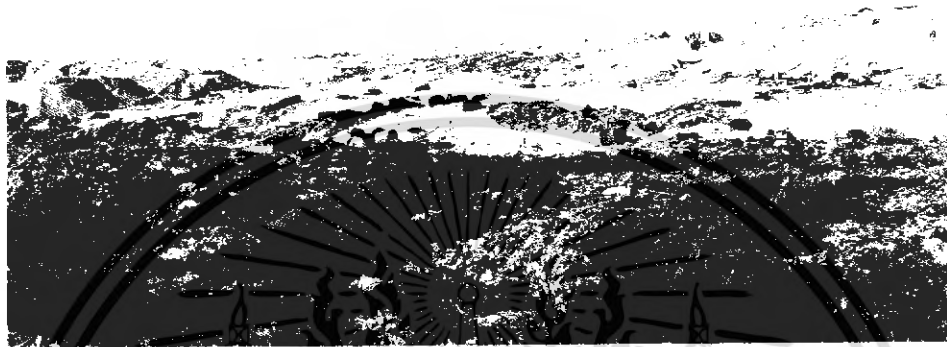
3.2 การรวบรวมข้อมูลเพื่อทำงานแบบร่าง

ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นจากการตั้งหัวข้อให้กับงานแต่ละชิ้น และร่างแบบโดยการวาด หลังจากนั้น ข้าพเจ้าจึงได้ไปสถานที่ที่ข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะมีตามแบบที่ร่างไว้จริงเพื่อ เก็บสภาพแวดล้อมต่างๆ เช่น คอนโด บ้าน อาคารขนาด ใหญ่เล็ก ผู้คนและถนนหนทาง เป็นต้น โดยใช้กล้อง ขนาด 135 และ ขนาด 120 ด้วยภาพที่ข้าพเจ้าได้คิดถึงเมืองที่มีแต่ความสกปรก ปราศจากการเหลียวแลจากผู้อุปโภค บริโภค ภาพที่ถ่ายมานั้น ได้ถูกคัดทอน ทั้งรูปทรงและขนาดมุมมองต่างๆ ในเวลาถ่ายภาพ ข้าพเจ้า ได้ให้ความสนใจเรื่องมุมมองภาพ ด้วยมุมมองที่ดูแปลกตารูปทรงที่เป็นมุมเงยมากๆ ช่วยทำให้มุม ที่เห็นในภาพรวมนั้นดูแปลกตายิ่งขึ้น

ภาพที่ 3.1 ภาพถ่ายตัวอย่างก่อนนำไปทำแบบร่าง เป็นภาพอนุเสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 ภาพถ่ายตัวอย่างเป็นภาพ ภูเขาขยะ

ภาพที่ 3.3 ภาพถ่ายตัวอย่างที่เป็นรูปเมืองอิกมมมอหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การทำการทดลองการจัดวางรูปภาพ

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ภาพและสถานที่ที่ข้าพเจ้าต้องการ ด้วยมุมมองเรื่องสภาพแวดล้อม และ ลักษณะความเป็นจริงในแง่ลบ ตามที่ข้าพเจ้าอยากจะสื่อสารออกมาในแบบ Photomontage แล้ว ข้าพเจ้าจึงได้เริ่ม ร่างแบบด้วยดินสอก่อน จนตรงกับความคิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้นำฟิล์ม ไป สแกนและนำมาปะติดแบบคร่าวๆ โดย

ภาพที่ 3.3 ภาพตัวอย่างแบบร่างภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 แบบร่างและแนวความคิดของงาน

3.4.1 แนวความคิดภาพแบบร่างที่ 1

แนวความคิดของรูปภาพนี้ ข้าพเจ้าต้องการสื่อถึง การรุกรานของผู้ผลิต, โรงงาน, อุปกรณ์การก่อสร้างและมนุษย์ เป็นต้นเหตุแห่งปัญหาของสภาพแวดล้อมที่แย่ในปัจจุบัน และสิ่งที่ส่งผลสำคัญก็คือความต้องการมนุษย์ ยังต้องการในการบริโภคก็ยิ่งเกิดการรุกรานโดยผู้ผลิตเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างโดยคร่าวภาพร่าง งานภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2 แนวความคิดภาพแบบร่างที่ 2

แนวความคิดของภาพคือ ภาพที่ประกอบไปด้วย ถนน มนุษย์และขยะ ถนนหนทางที่ดูซับซ้อนมากมาย แทนตัวเลือกในการบริโภคที่มากมายและผู้คนเดินทางตามเส้นทางที่เลือกและเส้นทางที่เลือกไม่ว่าจะทางไหนก็ทำให้เกิดขยะและมลภาวะทั้งนั้น

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างโดยคร่าวภาพร่างที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.3 แนวความคิดภาพแบบร่างที่ 3

แนวความคิดแบบร่างที่ 3 คือ ภาพที่ประกอบไปด้วยภาพตึก, ท่อน้ำทิ้ง, ขยะ ที่ต้องการจะสื่อในเรื่องการเกิดปัญหาจากการบริโภคคือ ปัญหาน้ำเสีย ภาพทับซ้อนที่ดูวุ่นวายของท่อทำให้เห็นถึงปัญหาที่มากมายและทับซ้อนกันจนดูมั่วไปหมด และสิ่งที่พ่นออกมาจากท่อน้ำทิ้งคือขยะที่มากมาย และขยะนี้เองได้เกิดมาจากการบริโภคของเราเอง

ภาพที่ 3.6 ภาพร่างโดยคร่าวภาพร่างที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.4 แนวความคิดภาพแบบร่างที่ 4

เป็นภาพที่เกี่ยวกับสภาพเมือง สื่อถึงการพัฒนาที่มีความเจริญ และปัญหาที่เกิดขึ้นมา เช่นเดียวกันคือ ขยะและสิ่งปฏิกูลต่างๆ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความสกปรกโสโครกในบ้านเมืองจนทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งสกปรกเหล่านั้นได้เพียงพอไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันในความเจริญเติบโตของเมือง

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างโดยคร่าวภาพร่างที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.5 แนวความคิดภาพแบบร่างที่ 5

เป็นภาพที่ต้องการนำเสนอถึงมลภาวะที่เกี่ยวกับ อากาศ ที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นมาจากการที่เราได้อุปโภคบริโภคในทุกๆวัน ดูเหมือนทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นจะเป็นปัญหาที่เห็นได้ชัดเจน ทั้งโรงงาน ของใช้สอยในชีวิตปัจจุบัน และสิ่งเหล่านั้นเองอาจเป็นสาเหตุที่ฆ่าผู้คนในสังคม

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างโดยคร่าวภาพร่างที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.6 แนวความคิดภาพแบบร่างที่ 6

ข้าพเจ้าต้องการที่จะนำเสนอการโต้แย้งจากตัวข้าพเจ้าเอง โดยการสื่อภาพผู้คนที่ประท้วงที่ห้องสนามหลวงมาประท้วง ห้างสรรพสินค้าที่สื่อถึงตัวแทนการบริโภคอย่างฟุ้งเฟ้อและสิ้นเปลือง โดยการหยิบยื่นจากโฆษณาชวนให้หลงใหลไปในความจอมปลอมของวัตถุเพื่อเป็นผลประโยชน์แก่ใครบางคน

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างโดยคร่าวภาพร่างที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

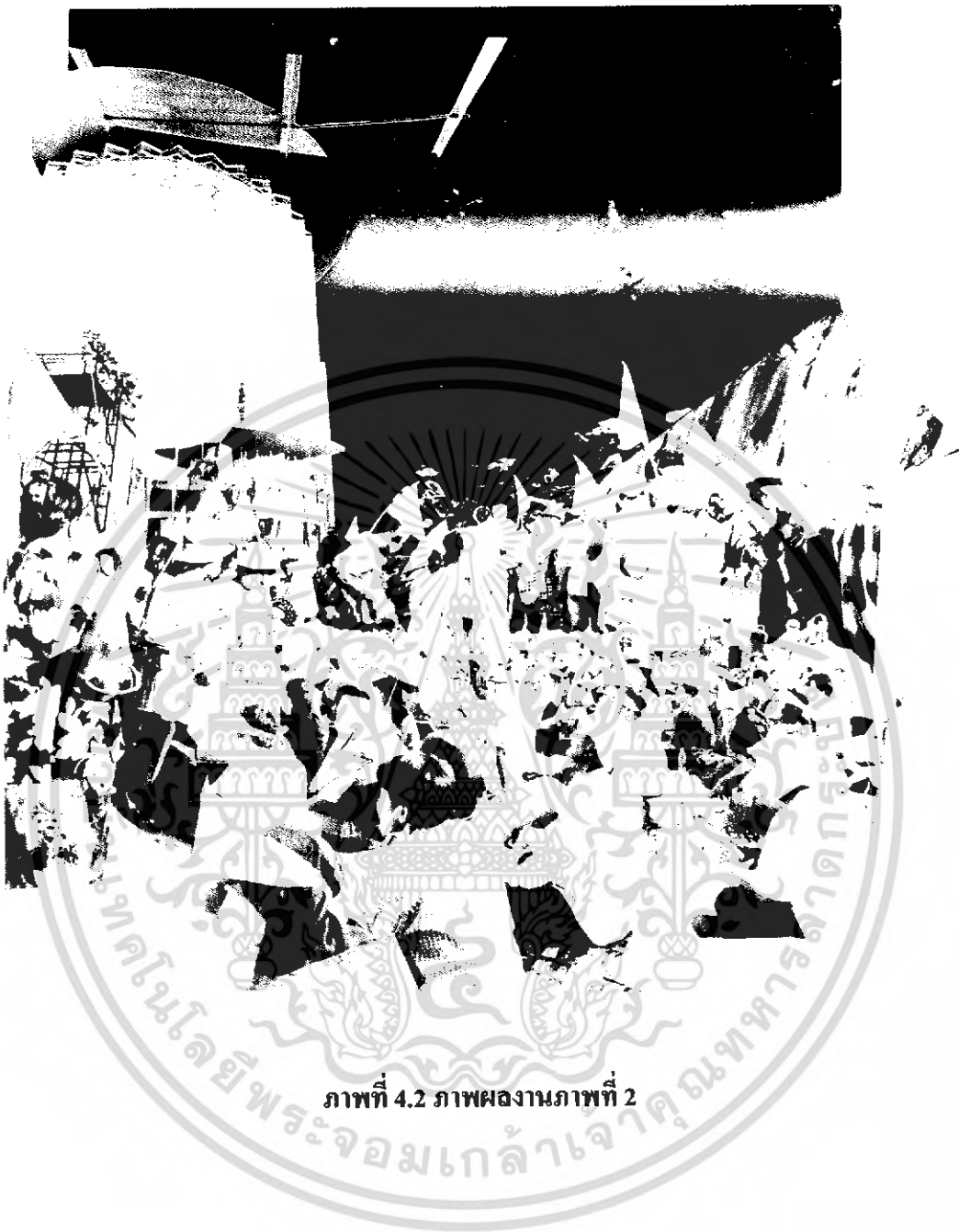
ภาพผลงาน

4.1 ภาพผลงาน

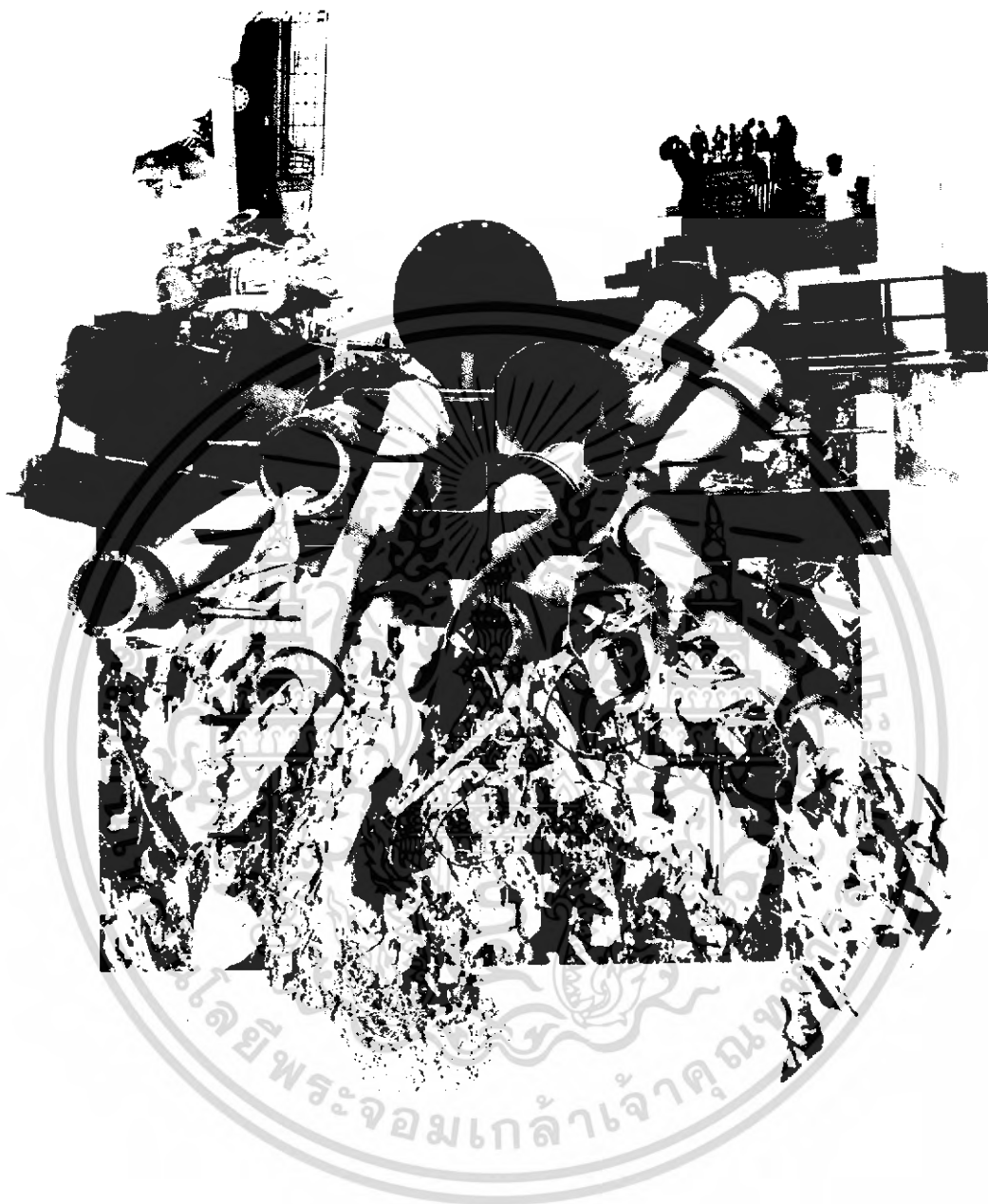
ภาพที่ 4.1 ภาพผลงานภาพที่1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

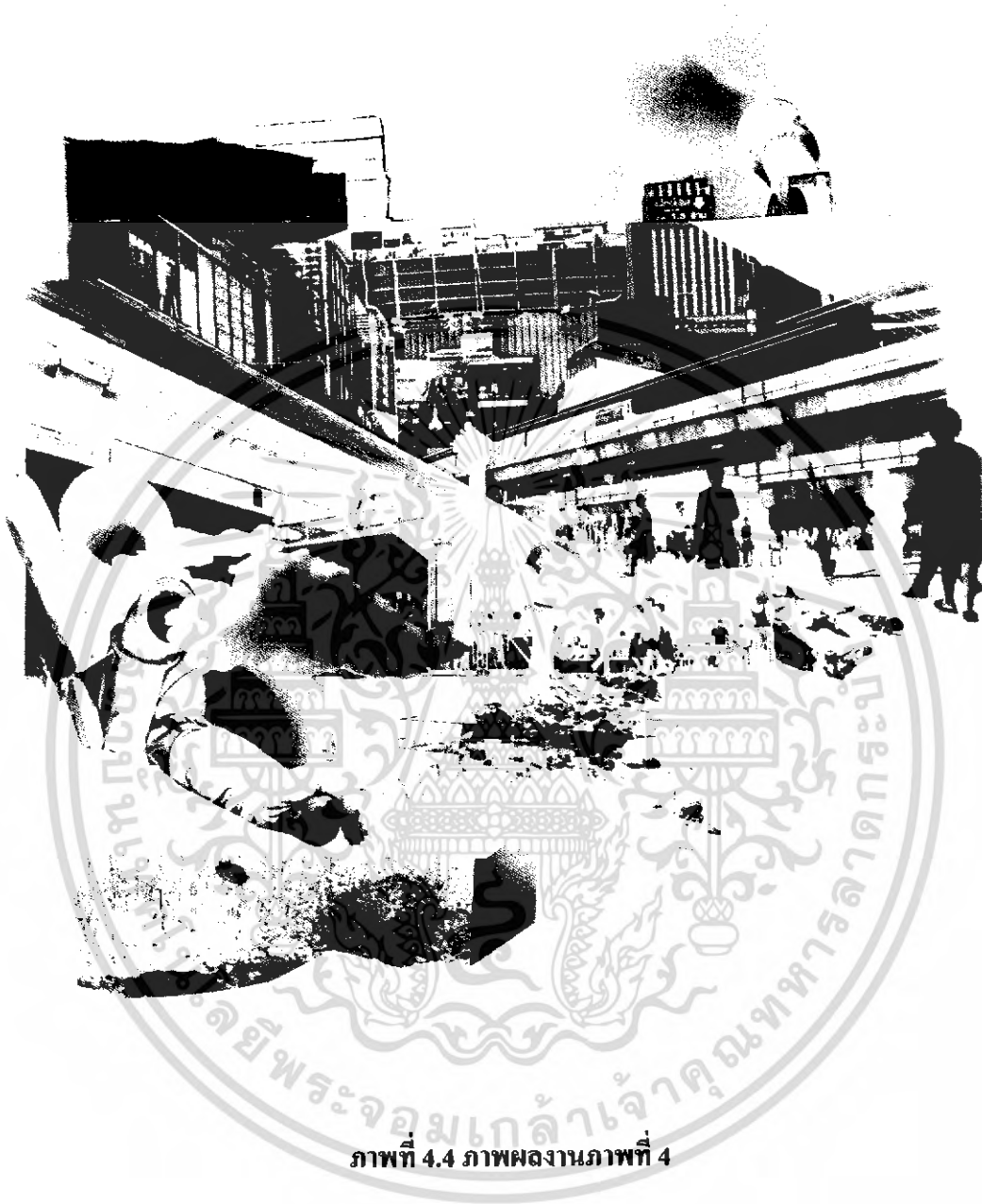
ภาพที่ 4.2 ภาพผลงานภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 ภาพผลงานภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

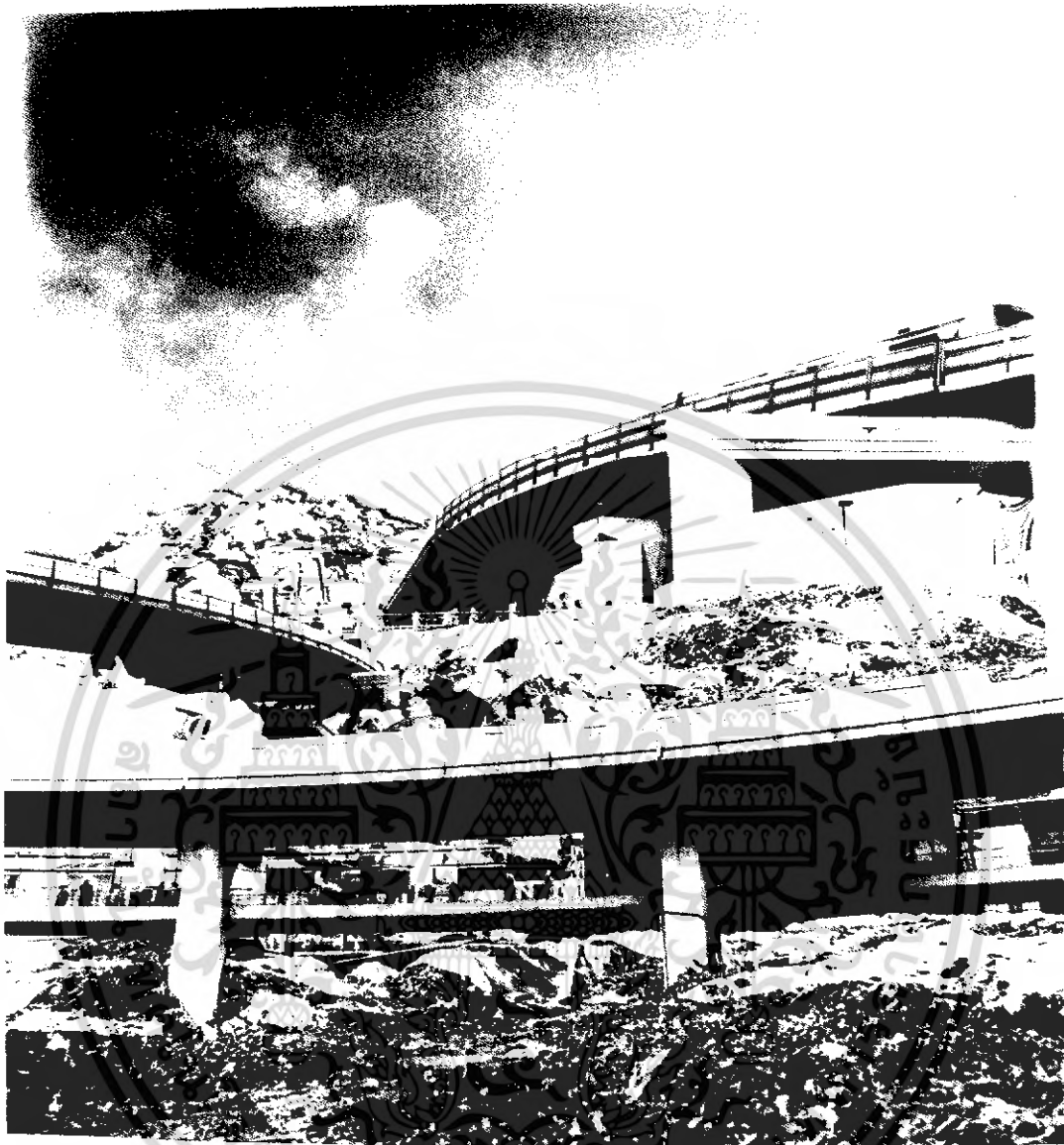
ภาพที่ 4.4 ภาพผลงานภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 ภาพผลงานภาพที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 ภาพผลงานภาพที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและเสนอแนะ

การทำงานชิ้นนี้เป็นการทำงานถ่ายภาพเชิงศิลป์โดยใช้เทคนิค Photomontage โดยศึกษาแนวความคิดของศิลปินที่ทำงาน Photomontage เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในงานถ่ายภาพเชิงศิลป์ และนำเสนอความแปลกใหม่ ซึ่งเป็นเทคนิค Photomontage เป็นการเล่าเรื่องราวที่ให้ความรู้สึกที่ครบถ้วนและสื่อสารได้ตามที่ข้าพเจ้าได้หวังไว้ ในหัวข้อของงานนี้คือ ความต้องการที่เกินพอดีของมนุษย์ ทั้งความหลากหลายของด้านเทคนิคไม่ว่าจะเป็นการถ่าย การล้างอัด การเลือกใช้วิธีการตัดฉีกและการจัดวางองค์ประกอบ ล้วนมีความหมายแก่องค์ประกอบของภาพทั้งสิ้น

บทสรุปของการทำงานโครงการถ่ายภาพเชิงศิลป์ โดยใช้เทคนิค Photomontage เรื่อง ความต้องการที่เกินพอดีของมนุษย์ ข้าพเจ้าได้พึงพอใจเป็นอย่างมาก ที่ข้าพเจ้าได้ทำการสื่อสารความคิดการจัดวางต่างๆของข้าพเจ้าออกมาอย่างเต็มที่ทุกภาพ และผลที่ออกมาคือการสื่อสารของภาพเป็นที่เข้าใจของบุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าหวังไว้อย่างที่สุดในการทำงานชิ้นนี้ เพราะผลงานชิ้นนี้ได้แสดงความเป็นตัวตน และแสดงมุมมองทั้งหมดที่มีต่อ สภาพแวดล้อม ความเจริญของผู้คนความสกปรกโสโครกของบ้านเมืองและสังคมอย่างตรงไปตรงมาให้ได้เห็นออกมาอย่างชัดลึกและลงตัวที่สุด

บรรณานุกรม

DADA ART,taschen,2002

The Photographer's Handbook, John Hedgecoe,1987

ART NOW,taschen,2004

ARTFORUM,july,2004

Sean Hillen . -Aperture 134, 1999

BBC. -N.IRELAND RADIO,summer,2000

[http://www. Irelantis.com](http://www.Irelantis.com)(10/12/.2005)

<http://www. Seanhillen.com>(09/11/.2005)

<http://www. Photomontage .com>(10/12/.2005)

<http://www.collagetown.com>(10/12/.2005)

<http://www. CutAndPaste.com>(15/10/.2005)

<http://www. source. com>(10/12/.2005)

<http://www. google.com>(10/11/.2005)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อ นายธรมย์ศิลป์ สุขประเสริฐ

เกิด 2 เมษายน ปีพ.ศ. 2525

ภูมิลำเนา 62/59 อินทามระ 20,ถนนสุทธิสาร,เขตดินแดง,แขวงดินแดง

ประวัติการศึกษา

- ชั้นอนุบาลถึงชั้นประถม 6 ศึกษาที่ โรงเรียน พันธศึกษา
- ชั้นมัธยมต้นถึงมัธยมปลาย ศึกษาที่ โรงเรียน วัดบวรนิเวศ
- ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

บทความอ้างอิงจาก [www. Seanhillen.com](http://www.Seanhillen.com)(11/11/2005) และ www.Irelantis.com(11/11/2005)

The Photo-Montages of Sean Hillen

John M Farrell, Circa Art Journal. Summer 1996

©CIRCA magazine 1996

The geography of a dream echoes off tangible, often memorable, landscapes and imbues them with *hidden resonance*. Familiar rooms open on strange corridors, mighty forests yield unknown clearings, rivers wind down to exotic tributaries all of which take us to places, and people, only known to us in dreams themselves.

Sean Hillen's superbly realized photo-montages (on view at the Newry & Mourne Arts Centre throughout March) have always recalled to me those mysterious places that are unknown in waking life, but whose vividness hangs over our conscious hours leaving a pale but persistent aura of longing. To be sure, Hillen's individually pillaged elements have, of themselves, little of that grandeur.

Superficial examination can lead to seeing little more (though little less as well) than the clever and often ironic juxtaposition of the merely incongruous. That conclusion must be considered a somewhat defensive one. Whether it arises from a cautionary reserve about just what those montages may reveal or a blunter, cruder, inability to comprehend the place of dream and myth in the self-aggrandizing ethos of Ireland herself seems hard to say.

But Ireland, like the Irelantis of Hillen's imagination, is a land of open-ended associations, a land whose people have so determinedly constructed their self esteem by the mantra-like insistence that Ireland, even with her physical and geographical limitations, embodies every urge to greatness ever known to man, that these constructed vistas and visions seem to carry undeniable truths

In our collective dreams we may recognize that there never were any pyramids at Carlingford, but เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

that mere factuality will never stop us imagining that there should have been, or that there might have been such wonders as those Hillen invents. MacLuhan's dictum that 'the map is not the place', seems diminished by Hillen's contra-assertion that the place is not the place either. Every single work offers a cut out/pop-up view of a world hopelessly tangled, a world where time and meaning themselves are subject to one promiscuous interpenetration after another.

In the early works, London and Newry become fused to become LondoNewry, as clear a description of the contesting claims to the Northern province as has ever been uttered. The ubiquitous presence of the Virgin Mary at Newgrange, Newry, Tara, and even Temple Bar, likewise plays on this division, but it offers an even sharper image on which to hang and focus the continuity of the Virgin's unceasing presence in our midst. (Indeed, her presence seems so ubiquitous one if forced to ask 'is it we who worship her or the other way around?')

This may not be the theology of the Baltimore Catechism, but it strikes me as close to the theology of The X-Files: the pop repository of so much millennial angst. It is these uncanny frappes of ancient meaning and modern metaphysics (hyper-metaphysics? nano-metaphysics?) that ultimately make Hillen's work so arresting and so memorable.

His second most common conceit is the legendary Irish cosmonaut, Newry Gagarin. As a child I often visualized dreams beginning with my own bed rising, hovering' and then finally, easily, drifting out from my bedroom window. 'Newry' has been a frequent visitor to the enchanted (and doomed?) island of Irelantis. That silent vigil of his has always seemed the aptest metaphor for Hillen's own visual explorations. As a deity in this cosmology, Gagarin seems no more out of place than the Virgin Mother.

There is a Spanish saying that the inevitable has many doors. Hillen's monolithic presentations of an Ireland dotted with ruins to rival the Seven Wonders of Fore may seem jokey, but strangely linger on the eye, the weight of their presumptions lending them a gloss of the undeniable.

Although the aesthetic of such strikingly haunting works as "The Pallestra of Sliabh Gullion" and "Dun Laoghaire from the Theatre of Delos, Sandycove" may owe much to the lurid colour

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

excesses of kitsch classicist John Hinde, the sweetness and the care of their execution are too affectionate to be simply written off as a Joke.

"The Great Eruption viewed from The Liffey " and "Horse Racing near The Ruins Of Stephen's Green" offer an apocalyptic vision of our own time, transformed by Biblically scaled disasters (no doubt of our own folly). For Hillen Irelantis is, I think, the Ireland manufactured from equal parts of sacred presence and fit-up hucksterism. In the combination I think he finds an expression entirely worthy of our national dilemma. The making of Icons, like the making of Gods, can be a dangerous business. We can not be surprised that Irelantis seems a violent and unstable place. Perhaps this happens to any land that overspills its quota of meanings, or where meanings are too contested to be accommodated.

This was a fine and provocative show. Hillen is certainly one of the wryest and most humane respondents to the psychological clutter of modern. MTV Ireland and his is work whose evocations we should ponder, even while paying him the tribute of admiration for such technical and visual panache.

©CIRCA magazine 1996

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Mic Moroney peers into the bewildering, hilarious and destabilising collages of Newry-born artist Seán Hillen.

It's often hard to dampen a smile, peering into the daft, visionary wonderland of Seán Hillen's Irelantis. His humorous little paper collages of an imaginary Ireland have successfully burrowed into the public mind, popping up in art galleries and web pages, or bleeding out through Irish magazines and newspapers. Indeed, one little original graces the Taoiseach's (Irish Prime Minister's) office in Dublin - however it influences Bertie Aherne's judgement.

Some art students each year are writing their theses on Irelantis, and it has been published in book form as a joint venture between Hillen; theatre stage-manager Miriam Duffy; designer Clare O'Hagan; and leading Irish copyright lawyer Linda Scales - a handy ally for a montage artist, whose work inevitably plunders pre-existing images.

Hillen's images, with their zesty, full-saturation, fruit-pastille colour schemes, must be among the most upbeat in the world. But they have a strange, fantastical tinge: the souped-up Catholic kitsch colliding with a vivid, comic-book aesthetic; the reeling perspectives, swooping from sunny lakes into space - a crazed utopia which grows partly from the gently demented postcards of the late John Hinde, who immortalised a kitsch, high-colour, tourist-Ireland since the 1960s.

Seán Hillen's Irelantis is a bizarre hybrid - Ireland refracted through the legendary isle of Atlantis, an advanced, peaceful civilisation, as described by Plato. Yet the Gods eventually cast Atlantis into the sea - a disaster which scholars link with the Minoans, wiped out by tidal waves from a volcano four times the size of Krakatoa, around 1470 BC.

"In Irelantis however," says Hillen, "you never know whether we're heading for cataclysm or coming out of one."

Instead, Irelantis is a psychoactive tourist idyll, with leisurely citizens strolling past sunlit

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

wonders: the Great Pyramids of Carlingford Lough, nestling insouciantly near the sea at the edge of the world; the faded columns of the Pallestra framing the Olympian majesty of Sliabh Gullion, under a gigantic earthrise; or the Coliseum of Cork, under a raging John Hinde sky.

Dublin's Four Courts shimmer near the Temple of Apollo and a breath-taking Glendalough. The Oracle shifts from Delphi to O'Connell St. Meanwhile, the Great Volcanic Eruption can be viewed from the ruins of Grafton Street, or the horse races near the ruins of Stephen's Green Shopping Centre.

But although chucklesome, Hillen's images run deeper than satire with their subterranean flow of ideas: the summery face of apocalypse in the globally warmed beach of Temple Bar; or the majestic brain-ball of verdure in space, Newry Gagarin over Dublin.

Even "An Unfortunate and Impossible Explosion of the Core of the Thorp Reactor, Viewed from the Taj Mahal of Carlingford, County Down" has a magical side: short-circuiting atomic energy and solstice-trapping Irish megalithic passage graves with other great civilisations - as though architecture could harness the cosmos.

Elsewhere, Hillen tilts at sacred cows in "Ecstatic Nuns Outside the Casino at Powerscourt, Co Wicklow."

The John Hinde company couldn't quite get their heads around it at first, but after much wheedling and cajoling, director Niall Howard has allowed Hillen "unique permission" to adapt the unforgettable Hinde imagery.

Hillen himself, a little Newryman who, with his pixique stature, would not look out of place in one of his own mutant landscapes, is a relentless punster, with an off-beat, arcane list of influences: Eric von Daniken; radical American writers like conspiracy prankster Robert Anton Wilson; or Italian Renaissance philosopher Giambattista Vico, whose concept of circular history described recurring cycles of barbarism, heroism and reason. Hillen: "It always reminds me of the last scene in Planet of the Apes, with the Statue of Liberty sticking out of the sand."

In an Age of Photoshop, Hillen still fashions his tiny collages with a binocular microscope, manipulating a magnified world of paper and card with a surgeon's scalpel.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"Most of the Irelantis pictures grew organically. I laughed out loud while I was making them, on my own in the middle of the night - partly from sheer visual delight. I suppose they're propaganda for a fairly strange set of notions.

"There's something about tolerating a fantasy and not needing to know whether it's true or not. Seamus Heaney has a line about 'waiting until I was nearly 50 to credit marvels' - that idea of letting something extraordinary be, not having to stamp on it. It reminds me of the French chemist, Lavoisier, trying to convince the Academy of Scientists that meteorites existed. He even showed them meteorites, but they didn't believe their own eyes because stones **COULDN'T** (italics) fall from the sky. But in Alice in Wonderland, I love that line where a character talks of trying to imagine six impossible things before breakfast... I find that intoxicating..."

"With Irelantis, I was trying to indulge a whole fantasy magical element, with a big play on immanence, the spiritual aspect of existence leaking into visibility, the godlike aspect in everything. It's a golden country. Although there are anxieties, the anxieties are manifest and they don't matter in a certain way, you can walk past the volcanos..."

When Hillen arrived in Dublin in 1992, he was a total stranger to the city, having spent many years in London. He was born in Newry an hour after Yuri Gagarin, the first man in space, landed in a Russian field in April 1961. The second youngest of five, Hillen grew up in the Meadow estate: "right beside Derrybeg - two quite republican estates, which often were barricaded off from the British Army."

In The Great Pyramids of Carlingford Lough, he deliberately placed the pyramids on the Irish border - and later discovered Giza was Arabic for border. "I remember being 10 or 11 and trying to imagine living somewhere where there wasn't a constant war, and finding it unimaginable, but knowing that it must exist. As kids, we went to Galway and Skerries - it was an incredible relief. It was bemusing, because you couldn't quite imagine what people would be thinking about, if they weren't worrying about soldiers down the street or who was going to get shot next..."

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

He himself was arrested by soldiers for stone-throwing when he was 15. "It taught me not to stick my head in the lion's mouth, that there were smarter things to do..." Art was the only subject he sat in his A-levels, but it got him into Belfast City College in Jordanstown, where he began documentary photography of Belfast people, streets, Orange marches, etc.

From there he went to the London College of Printing for a media degree course. "I was still going back and forth between Newry and London, but I had more of a context now, and in my first year there, I did my first photomontages."

Over subsequent years, he produced a large body of work, in which his own black-and-white photographs - snatching security installations, RUC landrovers and British soldiers on the streets with a pocket camera - were collaged into impossible haloes of gorse and Virgin Maries; the TV hard-men detectives, The Professionals; or a hodge-podge of sunlit London postcard scenery. Collectively titled LondoNewry, it remains an exhilarating, powerful body of work which predictably met with censorship - but incredibly, three pieces were acquired by the Permanent Collection of the Imperial War Museum.

"They were live documents then, about a voice and an experience which was really not heard at all. However, it made some people nervous, and one critic even described some of the work as "a hymn to republicanism", which at the time was enough to get me killed.

"I was representing the fantasy, postcard London, alongside the cruel reality that the comfort, that power to write this image of oneself - indeed all cultures - are built on savagery of some kind, and that the whole thing is circular. I wasn't saying this was fact or reality. I was just asking 'how would you like this situation on your street?' - trying to project the viewer into my experience of confronting a number of conflicting realities at once."

LondoNewry, is of course a pun on the disputed placename of (London)derry. Sean: "It's a Swiftian thing, to take a bad joke which is reality, and push it beyond the bounds of believability, pointing out how arbitrary one's handle on reality is. There are all these gaps and slips. I suppose it comes from being aware of living in two places at once. Newry was Ireland but with this veneer of Britishness. I grew up watching Blue Peter, and the south of Ireland was foreign. I grew up

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

thinking that British cars were the best, that Britain's professional army was the best at killing people, and you only gradually became aware of the ambivalence of that and even the duality of every named form of existence.

"I was aware that imagination was the catalyst, that it was up to you how to read where you were in the world - even while there were others in the same town and street who had profoundly different ideas about what was going on - and who was in charge."

In the late 1980s, Hillen attended the prestigious Slade School of Art, and he even invented a machine to print his own photomontages large. In 1991, it won second prize in the biggest British invention award, the Design Council's Year of Invention Competition, which was presented by the then Energy Minister at a lavish ceremony in The Savoy Hotel.

"For a while I had my girlfriend telling me to give up art and stick to invention, and the bank manager telling me to give up invention and stick to art, or it may have been the other way round... anyway, I felt like Sisyphus, but I woke every morning with two huge boulders to push endlessly uphill..."

But shortly after Hillen arrived in Dublin, despite critical acclaim in certain quarters, he realised there was a resistance to his London Newry work much stronger than in London. "Some people just didn't want to know about it. It was like a glass wall, and it came out of the old anxiety about and hostility to republicanism." As a result, and partly for his own sanity, Hillen changed direction - into Ireland.

"That shift from the Troublesy artist to the visionary artist was a very conscious act of self-transformation - even in my own psychology. I wanted to make happy, optimistic work, because I was very aware of having made this poison necklace for myself, and I wanted to let the imagination fly into this free place where war wasn't on the agenda. So I entered the dreamland. It's like Orwell's 1984, the dream of the golden country in the guy's head, a rural idyll very much of his own imagination, whereas he's in this grimy city. It's a Garden of Eden."

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"I always had an amateur interest in physics, and asked impossible questions in school and was often disappointed by the answers. But I was always fascinated by the classic, profound terrors of infinity, discovering that it really is a mysterious universe and that physics has big paradoxes and holes, and where it ends, you look into the abyss, a wonderful and a frightening thing..."

Although wildly different, both Hillen's London Newry and Irelantis bodies of work betray a remarkably consistent vision, but even the new popularity of Irelantis in both Dublin and the UK caused its own difficulties. Some business sharks in Dublin actually registered the web domain name, www.Irelantis.com - which, happily, Seán has now wrested back.

One idea was to brand Irelantis, with spin-off ideas like the Irelantisation of Dublin views - with strategically placed binocular viewfinders on the Liffey quays, superimposing other trompe d'oeil architectures on the scene. "The humour is critical, Irelantis would be dead in the water without it. It's the mechanism for the revelation, at the same time I'd like to think it disarms you slightly. Armour-piercing art, I used to call it - to pierce emotional armour."

His new project is typically eccentric - "what I call the 'new bonkers work' which is about speculative archaeology for want of a better phrase. That whole archaeo-astronomy area of 'lost technology' is heavily mined these days, looking at ancient artefacts and gold treasures which look like they have technological content, whatever the hell it is. Some Bronze Age jewelry looks like the earliest apparatus used by Heinrich Hertz for radio waves..."

"But you're into New Age territory. Some scientists agree there's some truth in dowsing, ley lines and stuff - but whatever about scientists, it's only just about ok for an artist to talk about it, because we have a license to be a bit bonkers. But generally, in polite company, I wouldn't be inclined to discuss it at all!"

Recently, (2001) Seán has produced a very peculiar video/computer-animation for the UK rock band, Super Furry Animals, and their unprecedented album/DVD launch.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

He has also veered back into very Irelandtissy territory with a series of paper/Photoshop collages for the Bank of Ireland's new ATM advertising campaign. This involves collaging ATM machines onto the Blarney stone, as depicted in a high-coloured John Hinde postcard, with a young woman being lowered in on her back to kiss the stone.

Others involve placing PASS machines in the upright stone of a dolmen, or the side of a round tower.

Hillen's level of satire is highly sacriligious, yet once you have caught your breath after doubling over, laughing at it, you kind of scratch your head and think - yeah , this guy has a serious point...

© Mic Moroney 2001-2004.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Irelantis

Ever seen the Great Pyramids of Carlingford? Their corn-coloured geometric forms compliment the seemingly half reared nature in which they are planted: their staid elegance points to a new horizon. A jolly red jumpered Irishman contemplates the scene with satisfaction. His vantage point is ours, the planetary horizon stretches out before him, and he is master of all he surveys.

Pyramids? ...in Carlingford? Well a mystical invocation of imagination anyhow, and something kind of plausible too. It's not strictly Ireland, it's Irelantis, a land created by montage artist **Sean Hillen**. Its Fantasy Football crossed with the history of the world, and its pitch is a Irish postcard. Hillen captains a starship Irelantis floating through the Cosmos, through time and space that condenses civilisations and religious beliefs in a vehicle that reaches beyond kitsch. The chimerical visions move backwards and forwards in time from what might have been to what might be: the Stone Age, the New Age and the Virgin Mary rub shoulders in Temple Bar, in a holy picture befitting a contemporary Dublin; in another, glass skyscrapers and a Greco-Roman oracle sandwich O'Connell Street.

I saw this exhibition at **Clotworthy House**, Antrim in August, and spoke to Hillen about his work past and present. The Irelantis series has been created over the past two or three years since the artist returned to Ireland after some time in London, where he attended the **Slade College of Art**, after his degree at the **London College of Printing**. He hails from Newry, but is now working in Dublin.

The works are carefully crafted from found imagery. This means the ingredients for the fantasy are reality, and become a particular version of it. **John Hinde** is credited for part of this vision, his stylised picture postcard Ireland featuring in or influencing the works. When I talked to Sean Hillen, he referred to a philosophy of perception called a '*reality tunnel*', concerning identity and comprehension, positing a theory that we are all separated by the gap between language and empathy, and true reality. We all remain in our separate worlds.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This means that even when we presume that we are on the same wavelength as someone else, we can never truly understand how they see things: we are all in separate 'tunnels'. Language and communication are common codes, but there are gaps, mutations and nuances in all these. In our insurmountable separation from each other as individuals, there is also a search for a common identity, and Hillen was happy with **Seamus Heaney's** surmised that there was 'anxiety' in the works that asked '*Who are we?*' This suggests that place and identity are linked, but Hillen asks whether it is we who take our identity from our place, is it really vice versa, or a two way street. He points out that reality is subjective, and that being so, that '*no one is wrong*'.

Hillen is also interested in our hypothesis by words and naming and the strength of attraction we have to their supposed meaning and the identity we can imagine for ourselves through labels or terminology. It is difficult to imagine something we cannot put into words, and naming encourages us to accept for example, a state, concept, object or place as true or existent. All Hillen's works in the Ireland series are carefully named with ridiculous titles that give authenticity to the images to which they relate. The titling of the works is important to provide definition, providing a full stop so that the viewer realises the sentence is finished, so they must study again the apparently incongruous group of phrases. These long titles owe something to predecessors such as **Joseph Beuys**, or **Duchamp**, whom Hillen refers to in affinity: he too wishes, at least in part, '*to amuse himself primarily and trust the rest to posterity*'. Although he has made political work that has been construed as propaganda and subsequently stifled from public view, these works are made in a benign artistic spirit, a desire to make beautiful and healing works. Some warn of the transience of 'our' world, that nature or chaos could strike disastrously at any time. Whilst the work has a knowing and contemporary side, it simultaneously has a very idiosyncratic, craftsmanlike quality. Hillen has access to technology, but still prefers the human touch when it comes to cutting and pasting.

'The Queen of Heaven appears at Newgrange' epitomises a condensation of religious belief in Ireland since time immemorial to the present. A mix of Irish magics, both naive and all

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

knowing, from the earliest tribal use of the sun, to the use of laser printing: a reverent awe of a structure older than the pyramids or a half baked invocation of Mystic Meg: the most famous single mother from the Middle East as a barely but instantly recognisable stylised totem. These images are used and abused everyday, whether they are grasped defiantly or appropriated into tourist publicity. Hillen allows these images to get their own back. Here is the push and pull of the history and the future. Here is the humour, and the truth contained therein.

Catherine Duncan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Seán Hillen on the pictures on this site and at 'Irelantis':

These are scalpel-and-glue photomontages. The older ones were made between 1983 and 93, were always based on my own documentary photographs made in northern Ireland, and were somehow related to and to an extent engaged in, the northern conflict.

I was born and grew up in Newry, a small but sometimes busy town just on the northern side of the Irish Border. Situated just at the head of the picturesque lough in the 'Gt. Pyramids' picture, it has experienced more than enough of the 'troubles'.

In 1982 I went to study and live in London, irregularly travelling backwards and forwards and taking the photographs for the works. I studied at the London College of Printing, a 'media' school, and then at the Slade School of Fine Art.

In 1993 I moved to Dublin. The second body of works, of 'Irelantis', were made between 1994 and '97, and were partly in response to my desire to get away from the 'war', and make more overtly healing works, as I used to say: pictures full of Love instead of Anxiety.

They are also different in using purely 'found' material, that is postcards, magazine pictures etc., and for that reason I usually refer to them as 'collages' rather than 'photomontages'.

What I do:

I like to work in different media. Apart from collage, I have made sculptural works in the past and am presently working on public sculpture, while at the Slade even made some video / performance work.

I take occasional commissions, which have included stage design and graphic design and illustration jobs. I made a little music video and did TV title graphics once.

I have also designed and built special props and effects for theatre.

I also do some visiting-lecturer work in art schools and elsewhere.

About the photomontage work:

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

In the case of the earlier work, I suppose I was very lucky, in that I had the motivation to make the montages, the material in the photographs I'd been taking, and that the medium lends itself perfectly to dialectic and political satire, which is what they are. to some extent. I originally was taking straight photographs for exhibit as fine-art practice, and then began sort of 'embroidering' them with found bits and pieces, but in the end I was taking the photos specifically for use in montages.

It should be mentioned that all photography of the 'Security Forces' was and is technically illegal, and actively discouraged, I was a few times told where to go or what they'd do, and I usually tried to pretend I was press, or 'just' an innocent art student...

Though the older work was sort of censored from exhibitions in London on two occasions. in general though, the public there really liked it and 'got' it, it gained reasonable exposure if not the real attention I sort of hoped for.

It has been published in the best photographic magazines and appeared on the covers of 'Creative Camera' and of the 'Royal Photographic Journal' for instance. The Imperial War Museum purchased a few for their Permanent Collection.

At the same time I had little interest in making or for that matter experiencing polemic or didactic art, which comes from a point of 'knowing better' than the viewer and telling one how it is. I really wanted, while conveying my ideas and impressions, to make the whole thing more open-handed, in the rough collage construction, in that you clearly see the way the thing is made. and perhaps and hopefully the argument(s) within.

I also believe they're to some extent 'thought experiments', and adventures, trying out my ideas on myself and you rather than hitting you over the head with them. They're definitely all meant to provoke thought, and usually to make you laugh.

There's also an element in all the work of wanting to make something that would stop you in your tracks, something you've never seen before, again that's something I enjoy myself.

And of course they're jokes about how reality is constructed, and about the possibility or

likelihood that we don't agree on it, how multiple interpretations of reality don't necessarily negate each other.

Work that I personally like and admire would often be really serious comedy. from Jonathon Swift to Flann O'Brien to Kevin MacAleer, the Dadaists and John Heartfield to the philosopher Robert Anton Wilson.

I do believe there's some truth in the idea that a good joke always contains some kernel of truth, although I remember some quote from Oscar Wilde along the lines of that whatever statement one can say that is the truth, then its opposite is probably also true.

There's a marvellous quote from Walter Benjamin that "convulsion of the diaphragm usually provides better opportunities for thought than convulsions of the soul"

I also like really good religious art which seems to carry conviction, from El Greco to Stanley Spencer to Pasolini to Patrick Pye.

I'm reminded also of Duchamp's remark that he made art primarily to amuse himself, and then trusted to posterity, and can identify with that.

Of course I was coming from a 'fine art' background, and certainly want(ed) them to be seen and taken in that context, if only because all I really wanted in the end was to do really good art, art that would 'give you something', (which is what I like as a punter myself,) and for people to see it, and that was where it took me.

In many of the early works there's often a dynamic of the business of the onlooker being somehow insulated by the frame, windows etc. but also implicated or otherwise inadvertently involved.

This is connected to the device I became aware of later (though I must obviously been doing it instinctively), that I used a quite wide lens for nearly all the photos. It meant that I had to get very close to, if not right into whatever I was photographing, and also produced a perspective effect in the pictures which kind of sucks you into the space.

It seems to work no less when mixed with other perspectives, and there's a similar thing in that I

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

often telescoped several high and vertiginous viewpoints (though or perhaps because I don't like heights myself) into a scene, producing what I've called 'roller-coaster' perspectives.

About Irelantis:

The Irelantis pictures began I think partly as a joke about whether Ireland was 'civilised', a sort of development from the 'noble / savage' jokes.

I was originally calling them 'Ancient Monuments In Ireland', and moving monuments from around the world into irish landscapes. Then I hit on the Irelantis word, which while it has a bit of anxiety about it, also is a licence for delightful imaginings.

They're also I suppose about the place of any place in the World, and about the idea that Irishness was perhaps a state of mind- I also remember being in my kitchen in London and hearing on the radio the song called "If We Only Had Old Ireland Over Here", with a line that went "...if only Sydney Harbour opened onto Galway Bay.."

There's often some disaster or catastrophe in progress, but also an odd calmness while people go about their normal business or look on curiously.

They also, I hope, have a far more 'visionary' and hopeful aspect; a sense of immanence, of the magical and spritual aspects of reality leaking out into public spectaelc.

I hope you enjoy seeing them.

Sean Hillen